

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendő.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Lapunk a jövő számmal befejezi a IV.-ik évfolyam pályafutását s október hó eljével Isten és hiveink segítségével megindítjuk annak V.-ik évfolyamát.

Hat éve immár, hogy életünk nem egyéb, mint folytonos küzdelem, arra irányítva, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet érdekeit minden téren előmozdítsuk. Sajnálattal kell bevallanunk, hogy bár eddig is voltak sok részben és számot tevő sikereink, még mindig távol állunk attól a végeztől, melyet magunk elé tűztünk s még nagyon sokat kellend küzdenünk, míg azt elérhetjük, de ettől nem rettenünk vissza, mert az erősnek nincs akadály s ha ilyen útjába is gördül, az csak arra jó, hogy erejét még jobban fokozza s tettvágyát emelje. Bennünk is meg van az erős akarat, a kitartás végig küzdeni a harezot, melybe kezdtünk s nem engedni ki kezünkől a kitűzött lobogót, hanem azt vagy győzelemre segiteni, vagy pedig vele együtt hullani a porba. Ezt az erőt az a kicsiny de lelkes csapat kölcsönzi nekünk, mely eddig hűségesen kitartott mellettünk s reméljük, hogy kitart még a jövőben is, egészen odáig, hol majd fejünkre tehetjük a győzelem babérját.

Lapunkat jövő évfolyamában nem csak diszesebb kiállításban, képekkel ékesítve, hanem egyuttal meg-nagyobbított, illetve terjedelmesebb formában óhajtanók kiadni a mostani árak mellett, ez azonban csak úgy lesz lehetséges, ha olvasóink, illetve előfizetőink száma is gyarapodni s legalább megkétszereződni fog s ezért kérjük valamennyi eddigi hívünket, hogy kartársaik körében újabb hiveket igyekezzenek szerezni, vagy velünk legalább azoknak a kartársaknak nevét, pontos címét (lakhely, utolsó posta, megye) közölni sziveskedjenek, kik eddig még nem előfizetői lapunknak, hogy így azoknak előfizetési felhívásokat, esetleg mutatvány számokat is küldhessünk.

Végül kérjük mindazokat, kiknek előfizetésük

vagy már régebben lejárt, vagy pedig legközelebb le fog járni, hogy hátralékaikat kiegyenliteni, egyuttal pedig előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. Ilyeneknél tájékozásul a czimszalagra jegyeztük az előfizetés lejártának napját s így mindenki könnyen kiszámíthatja magának az év végeig való járandóságot, tudva azt, hogy az előfizetési ár:

egy évre	8 k.
fél évre	4 k.
negyed évre	2 k.
egy óra	— k. 67 fl.

Mindenesetre óhajtanó, hogy az előfizetést mindenki az év végeig rendezze, mert ez nagyon megkönnyíti nyilvántartásunk vezetését s drága időnkől sokat megtakaríthatunk és hasznosabb munkálkodásra fordíthatjuk.

Az előfizetési díjak könnyebb beküldhetése céljából előnyomott utalványlapokat mellékelünk mai számunkhoz.

Az Erdészeti Ujság
kiadóhivatatala.

A riadó.

Alig pár hete, hogy elhangzott lapunkban az ország szivéből, Pest Pilis Solt Kis Kún vármegyéből Sándor György tisztelt kartársunk szava, melyben a kartársakat megyénként és kerületekként való szövetkezésre s az ilyen szövetkezetek útján a majdani országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segély egyesület alapjainak megvetésére serkenti, már halljuk a szózat visszhangját, halljuk pedig legeslegszerűről hazánknak, az osztrák határon őrt álló Sopron vármegyéből, hol immár hat derék kartársból választmány alakult meg, hivata arra, hogy felrázza a talán még szunnya-

dozó kartársakat álmos tétlenségükből s szólítsa ki őket a cselekvés mezejére. Ime az éber határőrök nem csak meghallották, de meg is szivlelték a riasztó szózatot s nem sokat habozva rögtön neki láttak a komoly és áldást hozandó munkához, melynek hogy meg is lesz a kívánt eredménye, ismerve a sopronmegyei kartársak intelligenciáját és áldozatkészséget, kételkednünk nem lehet, de nem is szabad s nyilván már a legközelebbi napokban lesz alkalmunk hozni az örvendetes hirt, hogy a soproni kör számos lelkes taggal tényleg megalakult s megkezdte csoportosító és buzdító munkálkodását területében.

Már szinte kételkedni kezdtünk Sándor György kartársunk felszólalásának sikerén, mert hiszen hát hosszú esztendőn át magunknak is gyakran volt alkalmunk hangoztatni a kerületenkint, tehát szűkebb körben való egyesülés szükségességét, hogy a részek megalkottatván, könnyű legyen majdan összeállítanunk a nagy és hatalmas egészet, valamint hogy az órás is előbb a szerkezet egyes apró részecskéit készíti elő s csak azután lát hozzá az óra összeállításához, melyben azután az előbb széttagolva volt részek a legszebb együttműködésre egyesülnek s működésük is csak addig tart és ér valamit, míg meg van köztük az erre szükséges összhang.

Az ilyen vidéki köröknek felállítása nem is ütközik valami nagy nehézségekbe, elég, ha előbb csak egy pár a munkálkodástól és talán némi csekély áldozattól is vissza nem riadó lelkes kartárs fog kezét egymással s szövetségre lépve fogadalmat tesz, hogy teljes erejéből, egész odaadással munkálkodni fog országos egyesületünk nemes eszméjének terjesztésén. Ha már akadtak erre vállalkozók egypáran, azok már most sorra vehetik jobbról-balról a szomszédos kartársakat, ezek pedig ismét az ő szomszédjaikat s bizonyára ilyen eljárás mellett csakhamar az ország minden részében sikerülni fog a fiók vagy kerületi egyesületek megalakítása. Az egészhez nem kell más, csak egy kis igyekezet, kitartás és türelem, már pedig ezeket a tulajdonságokat feltételeznünk kell a tisztelt kartársakban, mert hiszen hivatásuknál ezek mulhatatlan kellékek. Az erdő sem úgy támad, hogy egyszerre fellegeket verő szálfákat tüzködünk le az anyaföldre, hanem előbb a magot kell oda rejtenünk, melynek a csirájából támad a csemete, majd idővel a terebélyes fa, melynek lombjai közt vidáman fészkelnek az ég madarai s munkájuk után megpihennek annak ágain.

A mi egyesületünk is idővel ilyen terebélyes fává fogja magát kinőni, melyen majd nem egy kartársunk talál pihenőt, midőn az élet

TÁRCZA.

Khinai furesaságok.

A khinai és az európai embereknek igen különböző felfogásuk van úgy az erkölcsökről, valamint a mindennapi élet dolgairól, de a különbségek távolról sem magyarázzák meg azt a nagy elkeseredést, melylyel Khina birodalmának népei törnek „az idegen ördögök” kiirtására.

Gyakran úgy látszik, mintha a khinai szándékkal cselekedné annak éppen ellenkezőjét, a mi az európainak évszázadok óta megrögzött szokása.

A khinai férfiak szoknyát, az asszonyok nadrágot hordanak; a férfiak czopfot viselnek, a nők hátul görcsbe kötik a hajukat. A férfira nők, a nőkre férfiak varnak. Az írott nyelvet nem beszélik, a beszédet nem írják. A könyveket hátulról olvassák, a jegyzéseket

a lap élére iktatják. Fehérben gyászolnak, a nők feketében mennek férjhez, s vén asszonyok a nyoszolyó lányaik. A vezetéknév a keresztnév után helyezik. (No, ebben még nem állnak egyedül a khinaiak, mert a német is így csinálja s vele együtt több európai népfaj ejti ki előbb a keresztnévet, azután a családnévet.) Nem az üdvözölt kezét rázzák meg, hanem a magokét, a lóra hátulról kapnak fel. A lakomát csemegével kezdik, levessel fejezik be.

Peking császári negyedét — mint városaink a középkorban — kőtalak és széles, mély árkok környezik. Ennek keretén belül emelkedik a „szénhegy”, állítólag annak okért, hogy — ostrom esetén — a császári ház el legyen látva tüzelő anyaggal. A palotanegyedben tizezer vizsga-czella van, hogy az államhivatalnokok ezekben tehessék le a harmadik államvizsgát. A paloták falai közt vannak a „kisértetfák”, amelyek az öngyilkosokra csudálatos vonzerőt gyakorolnak.

A menyasszony leendő férjével a lakzi napján

küzdelmei testét, lelkét kifárasztják, ennek a fának a gyöngye csirája pedig kell hogy ott legyen minden kartársunk szívében s lelkesedésünk melegével kell azt életre keltenünk, hogy idővel nagyra növekedjék.

Azt hisszük, hogy mind sok más dolognál, úgy itt is csak a kezdet volt nehéz, mert senki sem mert elsőnek neki vágni, hanem mindenki várta, hogy kezdje el más a dolgot s ő majd annak a nyomdokain fog megindulni. Most ime itt van a buzdító példa és csak arra van szükség, hogy visszhangot keltve az egész országban, annak minden részében buzgó és hű követőkre találjon.

Szükséges kívált, hogy azok a tisztelt kartársak buzgólkodjanak egyesületünk alapjainak megvetésén, kik szolgálatukból kifolyólag szolgálatképtelenségük vagy öregségük idejére semmiképp sincsenek biztosítva, kik közé tartoznak azok, kik állami kezelésbe vett erdőknél s a magán uradalmak legnagyobb részénél állanak szolgálatban, mert nekik áll első sorban érdekükben, hogy a maguk, esetleg özvegyeik és árváik jövőjéről tehetségükhöz képest gondoskodjanak.

Itt ismételtén kiemeljük a szükségességét annak is, hogy az erdészeti és vadászati altisztek lapunk köré tömörüljenek s annak fennállását továbbra is biztosítsák, mert ez az az egyetlen

összekötő kapocs, mely az egész hazában annyira szétszórt és szétagolt testületet annyira amennyire összetartja és egymáshoz fűzi.

Most, midőn a jövő hónap elején lapunk V-ik évfolyamát megindítjuk, kínálkozik a legjobb alkalom arra, hogy hiveink ezen a téren is mutassák ki ügyszeretüket s igyekezzenek minél több hivatást szerezni az egyesülés eszméinek és összetoborozzák azokat zászlónk alá.

Majd meglátjuk már legközelebb, hogy miképp haladunk célunk felé? Vajjon folyton előre, vagy pedig csak egy lépést előre és kettőt hátra, a mely utóbbi ugyan nem szép jele lenne a haladásnak, de azt hisszük, hogy hiveink nem engednek ilyen szégyenfoltot ejteni mocsoktalan, tisztességes testületünkön.

Addig pedig, míg más fény is felvillan, legyen soproni tisztelt kartársaink buzgólkodása ama világító szövétnekünk, mely az ígért országa felé való bolyongásunkban ösvényeinket megvilágítja.

Emlékezetes fak megóvása.

Az emberiségnek egyik főtörekvése magának a jövőt minél jobba és kényelmesebbé tenni és biztosítani. Ezen szorgoskodik úgy annak összessége, valamint minden egyes egyede; alig hogy elértük azt a kort, mely minket önálló munkálkodásra képesít, már elfog

ismerkedik meg. A lakzi vendégei folytonos orditozás közt vanulnak a szülői háztól a férj hazáig; leg-
hangosabb közöttük a menyasszony.

A család szeretete jelentéktelen; legalább a szegényebb néposztálynál igen. Egy kokinkhinait rizslapásért lezártak; jó magaviselte következtében megengedték, hogy nejét, gyermekeit magához vehesse. A 2—6 éves gyermekeket egymásután eladogatta 13, 5 és 4, nejét 20 dollárért, hogy ópiumszendélyét kielégíthesse. Ezt nem csak a khinai, hanem a züllő emberek mindenfelé megteszik a világon. Amily ártalmas ott az ópium, olyan veszedelmes rossz nálunk a pálinka és a bagó.

A lakházak nagyjára egyemeletesek, a házfödelek fölfelé hajlítvák, a házfödelek barnazöld vagy (a császár házában) sárga cseréppel vannak födve. Az ablakok papirosból, macska-üvegből és átlászó kagylóból vannak. Sok khinai életét kizárólag hajókon, a víz közepébe vert czölöpökön nyugvó kunyhókban, vagy a szabadban éli el.

A butorok többnyire bambuszból valók; a nád-fajta általában nagy szerepet játszik Khinában. Az ablak váza is bambusz. A vizes edény széles bambusztörzsből van kivájva. A palaczkok és poharak is ebből készülnek. Kés nem létében éles bambusz-nádat használnak; mindent metszhetnek vele a bambusz kivételével. A bambusz zsenge hajtásait úgy eszik, mint nálunk a spárgát.

Az udvariasság mesterei a khinaiak. Nem önöznek hanem „erélyes társam”. „kitűnő uramnak”, „mélyen tisztelt testvéremnek” szólítanak. A khinai „fenkölt barátjának a híres városban levő dicső üzletéről” beszél. Kooper, a tudós angol utazó, két ki-zankii khinainak következő párbeszédét írja le:

- Hogy érzi magát a híres és dicső Kho?
- Az én megvetésre méltó tacsóm egészen jól érzi magát.
- Merre fekszik az ön pompás palotája?
- Alávaló kutya-vackom Li-Chauban vagy.
- Vajjon népes-e a becses családja?

a gond, hogy mikép is fogunk megélni a jövőben s mi lesz majd holtunk után hátrahagyott családjainkkal. És jól van ez így, mert jaj annak az embernek, ki csak a mával törődik. De nem csak a jövőre kell mindig figyelniünk, hanem szükséges, hogy néha a múltra is vissza tekintsünk, mert gyakran ez nyújt példát és ad utbaigazítást életünk berendezésére, bátorságot önt belénk és lelkesít. Figyelemmel kell lennünk kivált a multnak nevezetes emlékei iránt s ezeket megóvnunk az enyészettől s megtartanunk a jövő nemzedék részére. A még itt-ott, bár gyéren található őserdeinkben gyakran találkozhatunk óriási méreteikkel s magas korukkal bámulatotgerjesztő faegyedekkel, melyekhez hasonlókat — ha most elpusztítjuk, — a nyomunkba lépő nemzedéknek többé nem lesz alkalma látni, mert a modern erdőkezelés mellett az őserdők lassankint eltűnnek a föld színéről. Az ilyen nevezetes fákat tehát kötelességünk megóvni az enyészettől éppen úgy, mint a hogy a híres emlékü váraknak vagy más épületeknek és emlékeknek fenntartása minden nép szent kötelessége.

Erre gondolt földmivelésügyi ministeriumunk is, midőn kiadta az alábbi körrendeletét, mely ugyan kizárólag csak a kincstári erdőszetnek szól, de azért helyesen cselekesznek és jó szolgáltatásokat tesznek hazánkban mások is, ha azt megszívlelik s ez indított minket annak szószerinti közlésére. A kérdéses rendelet a következő:

2152/I/1 a 1900

Valamennyi kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezésnek, állami erdőhivatalnak, erdőőri szakiskolának, a besztércei erdőigazgatóságnak és a bányászati erdőszeti akadémia igazgatóságának.

Valamint az elmúlt időkből reánk maradt régi

történelmi, művelődés-történelmi és művészeti emlékeknek a lehetőség szerinti fenntartása már általános érvényre jutott közóhajt képez, melynek megváltása érdekében maga az állam is tevékeny részt vesz; ép oly kívánatos, hogy hazánk mulandó természeti szépségeinek megóvására és fenntartására is lehetőség szerint közreműködjünk. Ehez képest kerületében a boldogult Királyné Ő Felsége emlékére ültetett emlékfákat, valamint oly fákat és facsoportokat melyekhez valami történelmi emlék, monda, vagy szájhagyomány fűződik, vagy melyek igen magas kor, rendkívüli nagyság, vagy rendestől eltérő formájoknál fogva kiválnak, továbbá egyes tájképeket, szépséget emelő faegyedeket, avagy földrajzi elterjedésüknél és fekvésüknél fogva azon a vidéken ritka és érdekes fapéldányokat vagy facsoportokat fenntartani, megőrizni és állandóan megjelölni kívánván, utasítom a czimet, hogy a kerületében előforduló ily megóvásra és fenntartásra érdemes fákról, facsoportokról és állabokról szerezzen megfelelő módon kellő tájékozást s azokról az előfordulási hely megjelölésével tegyen nekem ez év végéig részletes jelentést, egyuttal javaslatot tevéen arra nézve is, hogy milyen módon vélné azokat fenntartani, megőrizni és mily megjelöléssel ellátni.

Az ilyen emlékezetes és nevezetes fákról esetleg rendelkezésére álló rajzok vagy fényképek szintén bemutatandók.

Budapest, 1900 június 25-én.

Darányi s. k.

— Öt nyomorékom van csupán.

— Hogy és mint szolgál kitünő hitvesének egészsége?

— Az undok vén banya majd hogy szét nem pukkan az egészségétől,

A khinai koldusok mindig csoportosan látnak a „mesterségük“ után. Óriás harsonával járnak, azt pedig addig fújják, amig alamizsnát nem kapnak. A rendőségnek ez ellen nincs szava.

Számos városban az éj beálltakor minden utcza bejáratát elzárják. A járókelők nevökkel ellátott lámpákat hordoznak. A neveiket lajstromba írják. Ha büneset történik, reggel mindnyájokat kihallgatják. Ha a tettest nem csiphetik meg, a negyed összes lakóira vetik ki a károsult kárát.

A khinaiaknál csak az megy tehetséges ember számába, akinek jó nagy poczakja van. A pohos asszonyok is tetszenek, hanem a halványakat és betegeket sem vetik meg.

A khinai megeszi a kutyakölyköt, patkányt, egeret,

majmot, kigyót, rothadt halat, záptojást, rovar, hernyót, bábót, polypot, tentahalat, csigabigát, gyikot, czápauszonyt, pióczát, mohot és indaféléket Jeget tesznek édes tésztába, ezt hirtelen zsirba lökik és gyorsan becpják; ezt nevezik ott „sült jégnek.“

A khinai eledel mind hosszú lében uszkál, riczinuszolajjal készítik, kenyér, víz és só nélkül költik el.

A háziasszony megtiszteltetésnek veszi, ha a khinai a szájába dug néhány falatot. A maga részéről is telhetőleg viszonzozza udvariasságát.

Igen kedves ajándéknak tekintetik a koporsót ép, egészséges egyének, még inkább a súlyos betegek. Falun, hol nincsenek koporsó-raktárak, az asztalos köteles mértéket venni a betegről.

A nagyvárosok kereskedelmi negyedeinek minden házában kivétel nélkül kereskednek, árulnak valamit; a házak hosszában két oldalt mozgó árusok vannak felállítva, legkivált ételneműeket kínálgatva. A boltajtókon ez a kecsgetető fölírás olvasható: „Itt nem csalnak!“ Daczára ennek, mégis becsapják az embert.

Különfélek.

Elöléptets, kinevezés. A zsarnóczai m. kir. erdőhivatalnál a következő előléptetések, illetve kinevezések történtek: előléptek: Garlati Béla II. oszt. főerdőorré; Höbling János III. oszt. főerdőorré; Schleichardt Nándor I. osztályu; Ruiszl Emil II. osztályu, Polónyi Mihály és Benkovics Pál III. oszt. erdőőrökké; Hrasko József I. oszt. erdőlegényné; kinevezve lettek: Haniska Mihály IV. oszt. erdőorré, Varga Miklós és Mészáros János II. illetve III. osztályu erdőlegényné. Gratulálunk!

Zoologiai Lapok képes állattani és vadászati szaklap legutóbbi száma Parthay Géza szerkesztésében következő gazdag és értékes tartalommal jelent meg: Dörning Henrik: A madarak jészkéle (6 ábrával) Donászy Ferencz: A fogolymadár (3 ábrával) Führer Mór: Galambok élete. Az örvös galamb, mint házi-állat. Az ölyvekről. Kardos Árpád: A tüskés ujjú gyki (ábrával) Parthay Géza: Az anya-méhről általában. Ifj. Bartal Aurél: Gyakorlati utmutató a fészántenyesztéséhez (2 ábrával). Cs. Vuchetich Miklós: A vadkacsa és más vízivad vadászata (ábrával) A német-dogge. Az újfoundlandi kutya (ábrával) A budapesti ebkiállítás. A borz alfelmirigye. Hogyan üzzük el a vakondot virágos kertjeinkből? Lóhus fogyasztása Amerikában. Milyen idős lehet egy galamb? A nagy pávaszem pillangó. A szövöplepkék csápjai. A tengerinyul vízszükséglete. Baromfi kiállítás Budapesten. Meghíusult postagalamb versenyek. A Zoologiai Lapok félévi előfizetési ára 2 forint. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller utca 30 szám.

Uralkodók vagyona. A leggazdagabb európai uralkodó a cár, akinek civillistája évi huszonhat millió s akinek az orosz birodalomban levő birtokai évente nyolcvan milliót jövedelmeznek. A szultán birtokai husz-huszonöt

milliót hajtanak egy évben, amihez járul a husz millió civillista. Viktor Emanuel apjától közel százhuszonöt milliót örökölt. Ennek kamatain kívül évenként tizenöt milliót kap. A német császár harminc birtoka tizenkét-tizennégy milliót jövedelmez, civillistája pedig tizennyolc millió. Viktória királynő háromszáz milliónyi vagyon felett rendelkezik, s tiz milliót kap évenként. Ferenc József király huszonhárom és fél milliót, a belga király hat milliót, s végül Vilma hollandi királynő — a legszegényebb európai uralkodó — évi csekély 1.300.000 koronát kap.

Agyonlőtte magát alvás közben. Szimann János jáászó-ujfalusi gazdaember e hó 1-én hajnalban vadászatra akart kimenni s töltött fegyverét már reggel elkészítette s az ágyra maga mellé tette. Éjjel alvás közben megrugta a fegyver ravaszát, mire mind a két cső elsült és a golyók a boldogtalan ember testébe hatoltak s oly súlyosan megsebeztek, hogy másnap délből borzasztó szenvedés után meghalt. Felesége s négy kiskorú gyermeke siratják a fegyverrel való gondatlan bánásmód áldozatát.

Jéggyártás a tropikus vidékeken. India bizonyos vidékein a föld éjjeli meleg kisugárzását ősödök óta jéggyártásra használják föl a bennszülöttek, oly módon, hogy lapos, likacsos talakat vízzel megtöltenek és a föld lapos mélyedésén fekvő rizsszalma-rétegre teszik. Kedvező körülmények között 15—20 foknyi meleg mellett is elégséges jég keletkezik. Hovarth szerint hasonló eljárás alapul a jéggyártás a mexikói Kordillerák legmagasabb völgyeiben, mintegy 8—9000 lábnyi magasságban. A téli éjszakákon lapos, vízzel megtöltött fatálat tesznek ki a szabadba, a melyeken vékony, alig egy nyolcad hüvelyknyi jégréteg keletkezik. A jeget reggel összegyűjtik s a földbe vájt lyukakba elhelyezik s a földdel befödik. A föld alatt a jég egységes masszává lesz, melyet darabokra vágva, öszvéreikkel a városokba visznek, a hol mindig keresett jószág a jég.

Borzalmas kaland. Louis Carpeaux fiatal francia hadnagy borzalmas kalandon esett át Timbuktuban. A hadnagy egy katonával oroszán vadászatra ment. Talált is a puskacsőve elő egy hatalmas példányt s azt az első lövésre

A khinaiaknak a mienktől lényegesen eltérő fogalmaik vannak az „igazságról”. Egy khinai rablót valamikor elfogtak és halálra ítélték egy francia matröz meggyilkolásaért. Tüstént küldöttség jelentkezett, egy öreg embert ajánlva fel, miután az elítélt agg édes anyját tartja fenn. Miután nem fogadták el a cserét, csakhamar két öreget ajánlottak fel.

A kivégzettek fejét kalitkákba helyezik, azokat a népes országutakat segélyző fákra akasztják.

Akinek sok a dolga, az ima-malmot szerez be magának; ennek dobja imádságokkal van tele tömve. A kerék minden fordulata az összes imák egyszeri leimádkozását jelenti.

A khinai galambok farka alá aeolhárfaszerű készüléket helyeznek; repülés közben igen szépen szólnak. Ez szolgál a ragadozó madarak elriasztására.

Az utcái lámpák olaj-papírral vannak beragasztva. A khinai iránytű mágneses délnak mutat. A khinai udvariasság megkívánja, hogy földött fővel lépünk a szobába látogatáskor. Látogatásközben balról esik a

tisztelet-hely. Az öregek sárkányt eresztenek, gyermekek foglalkoznak bölcsészettel.

Az elmondottakból is kitűnik, hogy miért nézi le a khinai az európai embert, miért neveti ki viszont az európai a czopfos khinait. Így aztán nehéz is kiigazodni az embereknek, mert ami nekünk a mi véleményünk és szokásaink szerint helyes: az a khinaiaknak nevetséges és viszont az elmondott khinai szokások előttünk úgy tűnnek fel, mint kacagni való fureszságok. A kérdést tehát, hogy kinek van igaza? — megoldani nem lehet, mert mindenki úgy él és úgy gondolkozik, amilyen esze van. Ebből kifolyólag eszembe jut az egyszeri cigány kívánsága, mikor az urasága előtt felsóhajtott:

— Ha én király volnék!

— Mit csinálnál more?

— Csupa zsirt innám és reszelt aranyat enném.

Talán meg is tette volna a mór, pedig a cigány még csak nem is khinai.

megsebesítette. Az oroszlan azonban támadás helyett tovább megy egy bokor felé. A tiszt utána indul s egyszerre csak mintegy ötven lépésre meglátja, ismét szembe fordulva a a fenevadat. Az oroszlan merően ránéz a vadászra s farkával az oldalát veri. A tiszt óvatosan etérdel és tüzel. Az oroszlan egy hatalmasat ordít és előre ugrik. A vadász ismét két lövést tesz, de a nagy sárga tömeg még mindig közeledik. Az oroszlan egy borzasztó ugrással a vadászra veti magát, aki érzi, hogy mint ropog jobb lábászára a rettenetes fogak harapásra alatt s kinek arcába csap a fenevad forró lehellete. Egyszerre csak csodálkozva érzi Carpeaux, hogy az oroszlan kiereszti a fogai közül. Látja, hogy az állat menekülő katonája felé tekint. Kétségbeesett erőlködéssel a pár lépésnyire heverő fegyveréig vonszolja magát s utolsó erejével célba veszi az állat fejét. Még egy dörrenés s az oroszlan, mintha villám sújtotta volna életelenül összeesik abban a pillanatban, mikor ismét a vadász ellen akart fordulni. Carpeauxt súlyos sebeivel Dumsudba szállították; állapota teljes javulófélben van.

Vakmerő betörés. Párisban, a Rue Lord Byronban van egy fényes urilak, melynek lakói, de la Borde báró és Frise gróf földköri uton vannak sőt nyárra a portás és vidékre költözött. A palotában egy árva lélek sem volt. A redőnyök le voltak bocsátva és a kaput hónapok óta nem nyitották ki. Az utca közönségének feltűnt tehát, amikor egy reggel az első emeleti ablakok mind tárva-nyitva voltak. Észrevette ezt a közelben cirkáló rendőr is, de azt csak másnap tudta meg, hogy az uraságok még nem tértek vissza, s így az a gyanúja támadt, hogy a házban betörők jártak. Lakatossal nyitatták fel a kaput és ámulva látták azt a pusztítást, amit ott néhány gonosztevő végbe vitt. Bronz- pozcellán-, majolikatárgyak és a butorok romjai heverték szerteszét, a drága tükrök be voltak verve, a butorok összezúzva. Az értéktárgyakat mind elhordták. A szekrények fel voltak törve és kifosztva. A legérdekesebb a dologban az, hogy a rendőség nyomozni is alig tud, mert nem tudta összeállítani a hiányzott tárgyak lisztáját. A távollevő tulajdonosok után több helyre táviratoztak, de eddig nem adtak hírt magukról.

Veszedelemes hangyák. Egy francia városkában sajátságos eset történt a minap. Egy fiatal asszony kicsiny háromhónapos babájával rokonai társaságban künnjárt a tanyák között. Közben a társaság letelepedett, a babát pedig egy szalmakazal tövében helyezték el. Nemsokára azonban a kicsike torkaszakadtából sirni kezdedt és az anyja futva ment hozzá. Nagy rémülettel látta, hogy ezer meg ezer apró hangya lepte el a pólyás gyermeket; behatoltak szemébe, szájába, fülébe, orrába. A gyermek néhány perc alatt csupa vér lett. Orvost hívtak, aki ápolás alá vette ugyan a szerencsétlen kis babát, de állapotát fölötte aggasztónak mondja.

Új gyémántmező. A Kamenka nevű urali hegyipatak forrásának közelében gyémántmezőre akadtak. Ezt már jó idővel ezelőtt megjósolta a nemrég elhunyt orosz mineralógus: Koksarov. A tudós évekkel ezelőtt tudományos kutatásokat eszközölt a hegyipatak közelében és topáz, beryll, meg chrysoberyll volt ásatásainak eredménye. Az ottlevő geológiai viszonyok teljesen azonosok a brazilai gyémántmezők talajának földtani viszonyaival s a tudós a vidéket el is nevezte orosz Braziliának. A most talált gyémántok bár nem nagyok de remek tűzűek és szép tiszták.

Hirdetmény a folyó 1900 évben megtartandó erdőőri és vadőri szakvizsgák ügyében.

71.193/I/4. Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október 22-én és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolcson, Kassán, M. Szigeten, Debreczenben, Kolozsváron, Székely-Udvarhelyen, Brassóban, Nagyszebenben, Temesváron, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen, a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsváron a vármegye székházában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni, és folytatólag megtartatni.

Felhivatnak mindazok, akik az erdőőri szakvizsgát vagy a vadőri vizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamokványaikat a vizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi október 10-ig nyújtsák be.

Budapest 1900. évi szeptember hó 5-én.

A földmívelésügyi m. kir. minister.

Szerkesztői üzenetek.

Sipos Gyula urnak, Roskány. Biztos tudomásunk szerint a hatósági esküt tett erdőtisztek és altiszteknek két fegyvere, legyen az akármilyen, feltétlenül adómentes, ha azonban vadászati jegyet vált, akkor nem csak a vadászati, de a fegyveradót is meg kell fizetnie a vadászatra használt fegyver után. Legközelebb közölni fogjuk lapunkban a vonatkozó rendeleteket. **Zsurilla Antal** urnak, Jálma. Köszönjük a Gubriánszky János kartársra vonatkozó szíves értesítését; talán majd sikerülni fog a közalapítványi kartársak által kipuhatolni lakását. A közlöttek nevére mutatványszámokat küldünk. **Chyba János** urnak, Valeh. Mi a lapot rendszeresen postára tesszük s így vagy utközben vagy az ottani postán kallódhatik el. A hiányzó számot után küldtük. **Sticz László** urnak, Veszprém. 4 kor, előfizetési díj beérkezett. Köszönet! Nem lenne szíves velünk közölni, hogy Válinth István kartársunk még ott lakik-e?

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos

Podhradsky Emil.

830/1900 keb.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Alsófehérvármegye magyarigeni járásában Zalatna, Trimpoel, Válea-Dosuluj, Galacz, Fenes, Petrozsán és Ompolypreszáka községek területén fekvő, állami kezelésbe vett erdők és kopárok felügyeletére, Zalatna székhelylyel rendszeresített 400 azaz: négyszáz korona évi fizetés és 160 azaz egyszázhatvan korona évi lótarási átalánnyal díjazott, lemondás folytán megürült zalatnai kerületi erdőőri állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint erdőőri szakvizsgabizonyítványukkal, kereszttelvelükkel, egészséges, erős tartalkatukat igazoló orvosi bizonyítvánnyal, valamint eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket bizonyító szolgálati bizonyítványukkal felszerelt kérvényüket f. október hó 8-ig Alsófehérvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához terjesszék be. Megkivánom jegyezni, hogy amennyiben szakvizsgázott egyének nem pályáznának, oly egyének, a kik a csendőrségnél szolgáltak, az erdőőri szakvizsga három év alatti letételének kötelezettsége mellett ideiglenes minőségben esetleg alkalmaztatni fognak.

Alsófehérvármegye közíg. erd. bizottsága elnöke
Nagyenyeden 1900. szeptember 12-én.

Gáspár János,
közíg. erd. bizotts. elnök.

PÁLYÁZAT.

167/900. Az alulírott m. kir. központi erdészeti kísérleti állomásnál megüresedett 1. oszt. erdőlegényi állásra pályázat nyitattik.

Ezzel az erdőlegényi állással négyszáz (400) korona évi fizetés, kettőszáz (200) korona évi pótlék és szabad lakás van egybekötve.

Pályázók felhivatnak, hogy valamelyik m. kir. erdőőri szakiskolának jó sikerrel való bevezését tanúsító iskolai bizonyítvánnyal, ezenfelül ép és erős testalkatukat, különösen jó látó, beszélő és halló képességüket kincstári erdészeti orvos, vármegyei főorvos vagy honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukról és illetőségükről tanuskodó anyakönyvi kivonattal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg irt folyamodásukat folyó évi szeptember hó 30-ig az alulírt kísérleti állomáshoz nyújtásuk be. Selmeczbányán, 1900 évi szeptember hó 3-án. M. kir. központi erdészeti kísérleti állomás.

Kitünő minőségű slavoniai Tölgymakkot

nemkülönbben mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR
Faragó Béla

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntetve; legutóbb
Párisban ezüst éremmel. 2-12

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Legjobb és legolcsóbb

VARRÓGÉPEK

FEDÁK ISTVÁNNÁL

Bécs VI. Mariahilferstrasse 49.

★ Árjegyzék ingyen és bérmentve. ★

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

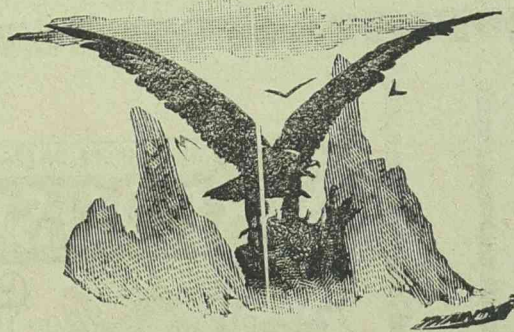
„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fáczán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak-fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

Ajánlott küldéssel minden mű 35 fil. több.
Ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitünő munka, művészies kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 16.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.
Mutatványokat ingyen küldünk.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közreboesajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megalégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnék. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ivet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MÁGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPENZÉRT, VALAMINT.
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK SZODILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.